

‘Tijd nemen voor
belangrijke momenten
in een mensenleven’

'Soms ben ik net een ambulance die van hot naar her rijdt'

Yvonne Eerens, notaris in Drachten, biedt een breed pakket aan dienstverlening. In haar bewindvoeringspraktijk ziet zij de kwetsbaarheid van ouderen. Zij trekt een parallel met het notariaat.

TEKST Henriette van Wermeskerken | BEELD Truus van Gog

Toen ik rijexamen deed, lang geleden, zei mijn instructeur: "Als je in je spiegels kijkt, doe dat dan heel nadrukkelijk, zodat de examinerer duidelijk ziet dat je dat doet." Als notaris bekruip mij hetzelfde gevoel als tijdens dat rijexamen. Steeds opnieuw moet je laten zien wie je bent, wat je doet en wat men van je kan verwachten. Je bent kwetsbaar en kunt het moeilijk goed doen. Je werk wordt onder een vergrootglas gelegd. Ik heb nooit gedacht: ik zit hier op het pluche, wie maakt mij wat? Maar ik vind dat er tegenwoordig wel erg gemakkelijk over de notaris als professional wordt heen gewalst. Onafhankelijkheid, onpartijdigheid en betrouwbaarheid zijn de kernwaarden van het notariaat. Als notaris vind je het vanzelfsprekend die waarden hoog in het vaandel te houden, maar je moet steeds opnieuw duidelijk maken dat je dat doet.'

HELLEND VLAK

'Dezelfde kwetsbaarheid ervaren wij als notarissen momenteel bij ouderen in de samenleving. Het is spijtig dat beleid wordt gemaakt op incidenten. Zo worden er nu allerlei checklisten gemaakt rondom wilsbekwaamheid, en artsen opgeleid die de akte van wilsbekwaamheid moeten opmaken. Terwijl er veel situaties zijn waarin de notaris prima in staat is om te beoordelen of iemand weet wat de gevolgen zijn van zijn handtekening. De notaris is bij uitstek geschikt om in ouderenvraagstukken de gesprekspartner te zijn. Laatst maakte ik mee dat burens alle boodschappen deden voor hun oude buurvrouw. Zij pinden ook voor haar. In winkels gingen ze in op aanbiedingen waarbij je het tweede product gratis kreeg. Dat tweede product hielden zij dan. Is dat erg? Het gaat er niet om wat je

neemt, maar dát je iets neemt. Dan begeef je je wat mij betreft op een hellend vlak. In de bewindvoeringspraktijk gaat het erom dat je mensen beschermt in hun kwetsbaarheid. Daarbij komen basale dingen kijken: wat aandacht, mensen het gevoel geven dat ze gehoord en begrepen worden.'

MENSENWERK

'Ik kom veel bij mensen thuis. De bejaardentehuizen zijn vrijwel verdwenen tegenwoordig, dus blijven mensen thuis wonen met behulp van thuiszorg. Dat is een enorme omwenteling. Mensen kunnen ineens in een verpleegtehuis terecht komen, als ze na een ongeluk bijvoorbeeld niet meer terug naar huis kunnen. Officieel kun je drie maanden in een verpleegtehuis blijven om te revalideren, de zogenoemde *short stay*, maar als je nergens naartoe kunt, dan blijf je daar. Wie niet meer voor zichzelf kan zorgen, heeft een bewindvoerder nodig. Het signaal daarvoor komt meestal via de zorginstelling of het maatschappelijk werk. Dan rijdt ik erheen. Soms ben ik net een ambulance die van hot naar her rijdt. In bepaalde gevallen is bewindvoering niet nodig en volstaat een volmacht. In andere gevallen is bewindvoering niet genoeg en is curatele nodig. Wat goed werkt, is bewindvoering in combinatie met een mentor. De mentor zorgt voor alles wat niet financieel is. Dus die kijkt of iemand goed verzorgd wordt, zorgt dat er een kapper langskomt, dat iemand geschoren wordt, en vervoerd naar afspraken in het ziekenhuis. Bewindvoering is mensenwerk. Dat spreekt mij aan.'

CONTACT

'Om diezelfde reden, het menselijk contact, vind ik mediations leuk om te doen. Ik doe veel scheidingsmediations. Dan heb je intensief contact met je cliënten in een

beperkte periode, waarin je ze zo goed mogelijk begeleidt. Trouwens, ook bij andere zaken staat de mens voor mij voorop. Van een woningoverdracht maak ik een feestje, als de mensen dat tenminste leuk vinden. Als de aanleiding treurig is, bijvoorbeeld een verhuizing na een scheiding of een overlijden, dan is er plaats voor het verdriet. Soms is er een lach, soms is er een traan. Voor belangrijke momenten in een mensenleven moeten we de tijd blijven nemen. Ook in tijden van hectiek.'

SPREIDING

'Ik ben pas als notaris begonnen toen ik 34 was en een avondstudie had afgerond. Tot die tijd was ik administratief medewerkster bij wat nu het UWV is. Na mijn kandidaatschap werd ik notaris in Drachten. We begonnen met drie notarissen in een maatschap en eindigden met zeven, met ieder een eigen kantoorlocatie. Tijdens de crisis, in 2009, gingen we uit elkaar. Ik had in die tijd met name een vastgoedpraktijk. Daar wilde ik niet meer afhankelijk van zijn. Ik wilde meer spreiding en heb vanaf dat moment een bredere praktijk opgebouwd. Als kandidaat had ik ook veel te maken met zorginstellingen en die draad heb ik weer opgepikt. Nu bied ik met mijn kantoor, waar zo'n 25 mensen werken, een brede dienstverlening. Ik werk hard, maar ben geen workaholic. Naast het werk is er genoeg tijd voor lezen, zeilen en reizen. Ik ben deze zomer 4 weken achter elkaar op vakantie geweest, naar Italië. Mijn man, die beeldhouwer is, wilde graag werken met marmer bij Carrera. Het was vreemd om zo lang van kantoor te zijn, dat had ik nog nooit gedaan. Maar het was goed. Zo langzamerhand moet ik mijzelf een beetje misbaar gaan maken.' ■